

عنوان مقاله:

نقش معماری در دستیابی به مکان پایدار شهری از طریق ایجاد حس تعلق خاطر(نمونه موردی: پارکها و میدانهای عمومی شهر رشت)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سحر صفرپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، گیلان، ایران

مصطفی پورعلی - استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از معانی مهم و موثر در ارتباط انسان و محیط که مورد توجه طراحان بوده است، حس تعلق میباشد. در روشهای طراحی محیطی علیرغم استفاده فراوان از این واژه تعریف و نمود معینی از این کلمه به کار نرفته است. و نمود آن در یک مکان جغرافیایی مشخص میتواند هویت و اصالت را در یک مکان افزایش دهد. به بهبود اوضاع اجتماعی آن مکان کمک کند. در این پژوهش از روش تحلیلی-توصیفی استفاده شده است و امیدبرآن است که بتواند به اهدافی مانند چگونگی دستیابی به پایداری اجتماعی از طریق حس تعلق در شهر رشت دستیافت. در این راستا نمونه هایی کالبدی در بستر شهر رشت بررسی شده اند تا بتوان دریافت که چگونه یک مکان میتواند در ایجاد حس تعلق در مخاطب نقش داشته باشد و فعالیتهای شکل یافته در خود را ساماندهد و متناسب با نیاز جامعه هدایت کند که به دنبال آن پایداری اجتماعی نیز به وجود آید.

کلمات کلیدی:

تعلق خاطر، مکان پایدار، رشت، فضاهای عمومی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1398648>

